

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 68/2015
03.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљене Н.Ж., због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Д.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 13/14 од 23.06.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 359/14 од 03.10.2014. године, у седници већа одржаној 03.02.2015. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Н.Ж., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 13/14 од 23.06.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 359/14 од 03.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 13/14 од 23.06.2014. године остављена је на правној снази у целини правноснажна пресуда Општинског суда у Пожаревцу К. 431/05-53 од 25.06.2008. године.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж 359/14 од 03.10.2014. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљене Н.Ж. и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу К 13/14 од 23.06.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљене Н.Ж., адвокат Д.М., поднела је захтев за заштиту законитости због „повреде Закона на штету окривљене“ (чл. 485. ст. 1. тач. 2. Кривичног законика), као и због повреде означене у захтеву „на штету окривљене повређен је Кривични законик из члана 485“, без изношења конкретног предлога Врховном касационом суду везано за одлуку по предметном захтеву.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, налазећи да није неопходно

њихово присуство седници већа и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљене, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене није основан.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано се правноснажне пресуде побијају наводима да је кривични поступак, након што је решењем Основног суда у Пожаревцу Кв 1206/13 од 18.11.2013. године дозвољено понављање кривичног поступка против окривљене Н.Ж., због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ јер јој је претходно суђено у одсуству, вођен када је наступила застарелост кривичног гоњења. Иако у захтеву браниоца окривљене ова повреда закона није нумерички означена, суштински се овим наводима указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП-а.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву браниоца окривљене Н.Ж. оцењује као неосноване, јер процесна ситуација настала од дана правноснажности решења којим је дозвољено понављање поступка, у смислу члана 479. Законика о кривичном поступку као и за време новог суђења искључује утицај застарелости кривичног гоњења на исход тог поступка, те су супротни наводи у захтеву браниоца окривљене оцењени као неосновани, јер у редовном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП-а, при чему је поступак поновљен само у корист окривљене, сагласно начелној одредби члана 4. став 2. ЗКП.

Такође, у захтеву браниоца окривљене Н.Ж. се наводи да је правноснажним пресудама неправилно утврђено да је окривљена извршила кривично дело, јер у радњама окривљене нема бића кривичног дела - умишљаја, нити преварне намере, јер нема довољно доказа да је окривљена извршила предметно кривично дело ... чиме се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду одредбе члана 440. ЗКП-а, која одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а не предвиђа наведену повреду као разлог за подношење овог ванредног правног лека, захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, те о овом делу захтева Врховни касациони суд није мериторно, одлучивао.

Имајући у виду напред наведено Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом одредбе члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**